CHURCH WEEKLY

December 2019

An Ecumenical Publication from

THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 73
Issue 12
December 2019

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

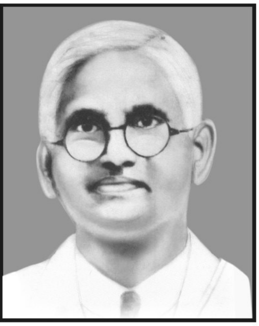

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

73 rd Year of Publication
FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY
C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

EDITORIAL BOARD

KURUVILLA M. GEORGE IRS (Retd)
0484-2603260
(Chief Editor)
Prof. ABRAHAM MATHEW
Prof. M.T. SARAMMA
SANTHOSH OOMMEN
Dr. M.I. PUNNOOSE
Dr. ANNIE DAVID
GEORGE JOSEPH
Dr. GEORGE EIPE
Dr. VARGHESE JOHN

ADVISOR

K.V. MAMMEN

CIRCULATION MANAGER

K.O. ELIAS
0484-2606986, 9446718234

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India	
Single Issue	` 10.00	
Annual	` 100.00	
10 years	` 900.00	
Life (Patron)	` 10000.00	
	Outside India	
Annual	` 600.00	or 10 USD
10 years	` 6000.00	or 100 USD

DISCLAIMER
The Alwaye Fellowship House is not responsible for the contents of the articles or the genuineness of the advertisements published in the Church Weekly.

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

Read... Subscribe... Recommend...

മഹദ്‌വചനം

Christmas gift suggestions:
To your enemy, forgiveness.
To an opponent, tolerance.
To a friend, your heart. To a customer, service.
To all, charity. To every child, a good example.
To yourself, respect.

Oren Arnold

ഈ ലക്കത്തിൽ

4	*Fellowship News*		
5	*മുഖമൊഴി*	സമാധാനത്തിന്റെ ക്രിസ്തുമസ്സ്... പ്രതീക്ഷയുടെ പുതുവർഷം	
8	*കവിത*	ഈ ലോകത്തിൽ ആർദ്രത എവിടെ?	*Rev. Dr. M.J. Joseph*
9	*ക്രിസ്തുമസ്സ് ചിന്ത*	ക്രിസ്തുമസ്സ്: ദൈവീകരണത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം	*Fr. Johny George Cor-Episcopa*
11	*ബൈബിൾ ചിന്തകൾ - 86*	തിരുപ്പിറവി	*Prof. M.Y. Yohannan*
13	*ബോധനം*	സത്രത്തിൽ ഇടമുണ്ടോ?	*Jacob Oommen*
15	*വീക്ഷണം*	നീതിമാനായ താതൻ	*Dr. Mini Alice*
17	*ഇതൾ - 6*	സർവ്വജനത്തിനുമുള്ള മഹാസന്തോഷം	*Fr. Nobin Philip*
19	*വിചാരദീപ്തി*	പ്രത്യാശയുടെ പ്രകാശം	*Thomas Abraham*
21	*Insights*	*The Joy and Assurance of Christmas*	*Dr. Thomas Philip*
25	*Meditation*	The Gift of Christmas	*Dr. Roy Verghese*
27	*Gleanings*	The Role of Women in Biblical Israel	*Dr. Raju K. John*
29	*Life Style*	"To the lost sheep of the house of Israel"	*Dr. Annie David*
31	*Reflections*	Celebrate Christmas By Giving Room For God	*Leela Kuruvilla*
35	*Last Page*	*The Clouds... My Teacher*	*M.G. Kuruvilla*

News

Sri Varghese Daniel (Retd. Regional Provident Fund Commissioner, Bengaluru) giving the Paulose Mar Gregorios annual lecture at the Alwaye Fellowship House on November 28, 2019.

It’s Christmas time again! The celebrations at the Alwaye Fellowship House started with a carol service on Sunday, Dec. 1. The choir was conducted by Sri Nice John. Rev. Sr. Amal of the Congregation of Sisters of Nazareth gave the Christmas message.

Rev. Sr. Amal giving the Christmas message

Mr. Nice John conducting Christmas Carols at AFH

സമാധാനത്തിന്റെ ക്രിസ്തുമസ്സ്... പ്രതീക്ഷയുടെ പുതുവർഷം

"നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പുതുക്കുന്നതിനായുള്ള ചില അവസരങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ജന്മദിനം അങ്ങനെയുള്ള ഒരവസരമാണ്. സഭാജീവിതത്തിൽ വിശുദ്ധ കുമ്പസാരവും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനാനുഭവവും പുതുക്കത്തിന്റെ അനുഭവമാണ് നൽകുന്നത്.

ക്രിസ്തുമസ്സും പുതുവർഷവും അടുത്തു വരുമ്പോൾ ഓർമ്മയിലെത്തുന്ന ഒരു വേദവാക്യമുണ്ട്: "ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. പഴയതു കഴിഞ്ഞു പോയി; ഇതാ, അതു പുതുതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു (2 കൊറി. 5:17) പുതുവർഷപ്പുലരിയിൽ നാം പറയാറുണ്ട്: "Ring out the old... Ring in the new..." ഓരോ പുതുവർഷവും പുതുക്കത്തിനായുള്ള ഒരാഹ്വാനമാണ്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ അനുഭവം വർഷം മുഴുവൻ നിലനിർത്തുവാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നുണ്ടോ? അതോ പുതുവർഷാരംഭത്തിലെ പുത്തൻ പ്രതിജ്ഞകൾ പോലെ അത് മറവിയുടെ മാറാപ്പിലേക്കു മറയുകയാണോ? ഇതിനുത്തരമാണ് ക്രിസ്തുമസ്സ്.

2019 കടന്നു പോകുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകളേക്കാൾ വേദന നൽകുന്നത് ക്രൈസ്തവ സഭാ അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർമേഘങ്ങളാണ്. ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കെല്ലാം തന്നെ ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നേതാക്കന്മാർക്ക് ആത്മീയതയും! അവർ ഇന്ന് അഭിനയിക്കുകയാണ്. ജനങ്ങൾക്ക് ദൈവഭയം ഉണ്ട്. പക്ഷേ സ്വർഗ്ഗം, നരകം, പാപം എന്നീ ത്രിശൂലങ്ങളുടെ ഭീകരതയിൽ അജപാലനം നടത്തുന്നവരുടെ വജ്രായുധമാണ് 'മരണം.' എന്നാൽ പറയുന്നയാൾക്കും സംഭവിക്കാവുന്നതാണ് മരണം എന്ന് അവർ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തു സ്വതന്ത്രമാക്കുവാൻ വന്നു; നമ്മുടെ മതരാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവരുടെ സർവതന്ത്ര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ, പഴയകാലത്ത് സഭകളെ നയിച്ച പുണ്യപിതാക്കന്മാരെ നാം വിശുദ്ധരായി കാണുന്നു; അതിനു കാരണം, താരതമ്യേന കുറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയിൽ പോലും അവർ ജ്ഞാനസമ്പന്നരും ദൈവനടത്തിപ്പുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയും ജീവിതസൗകര്യവും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആത്മീയതയുടെ വേലിയിറക്കവും ലൗകികതയുടെ വേലിയേറ്റവുമാണ് കാണുന്നത്. ഇന്ന് ദൈവശബ്ദമെന്ന പേരിൽ നാം കേൾക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദമാണ്; മന്ത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് തന്ത്രങ്ങളാണ്; മനുഷ്യനെ ദൈവമാക്കുന്ന ഉപജാപക വൃന്ദങ്ങളുടെ തേരോട്ടവും!

രണ്ടായിരം വർഷത്തെ ചരിത്രവും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകവുമുള്ള മലങ്കര സഭയിലേക്ക് കാലാകാലങ്ങളിൽ അനേക വിദേശസഭകൾ കടന്നുവന്നു. അവരിൽ കത്തോലിക്കർക്കും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്കും ലഭിക്കാത്ത സ്വീകരണം അന്ത്യോക്യൻ സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ ആ സുഹൃത്ബന്ധം സാഹോദര്യമായി മാറി. അല്ലാതെ, രണ്ടായിരം വർഷം മുമ്പ് അന്ത്യോക്യൻ സഭ ഇവിടെ വന്നു എന്നൊരു ചരിത്രമില്ലല്ലോ!

പൗലോസ് ശ്ലീഹാ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിത്തു വിതച്ച അന്ത്യോക്യൻ മണ്ണിൽ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ എന്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന സംശയം പോലും ഉന്നയിക്കാതെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മലങ്കരസഭ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ പിടി മുറുക്കിയ അന്ത്യോക്യൻ സഭയെ സ്വീകരിച്ചു; രണ്ടു പേരും ഒന്നിച്ചു പാട്ടു പാടി, പ്രാർത്ഥിച്ചു, ഒരുപോലെ വസ്ത്രം ധരിച്ചു; മലയാളവും

സുറിയാനിയും ചേർന്ന മിശ്രിത ആരാധനപോലും ഈ സാഹോദര്യത്തിന്റെ ഫലമാണ്. (നമ്മൾ ഇംഗ്ലീഷ് പറയുന്നതുപോലെ)

ഭാരതത്തിലെ ദേശീയ സഭയായ മലങ്കര സഭ സ്വയം ശീർഷകത്വത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതിരൂപമായി സഭാദ്ധ്യക്ഷന് 'കാതോലിക്കാ' എന്ന അഭിവാദനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അന്നത്തെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. 1934 – ലെ ഭരണഘടന രൂപപ്പെടുത്തിയപ്പോഴും പാത്രിയർക്കീസിനു ബഹുമാനം നൽകി.

ഇതൊക്കെ പിൽക്കാല പാത്രിയർക്കീസന്മാരും തങ്ങളുടെ അധികാരമുറപ്പിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേരുപയോഗിക്കുന്നവരും ദുർവിനിയോഗം ചെയ്തു. വൈദേശികമായ എന്തിനെയും ബഹുമാനത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ ബലഹീനത മുതലെടുത്ത് ചിലർ മലങ്കരസഭയിൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉന്നയിച്ചു. ഇതു വെറും ബാലിശമാണെന്നും വസ്തുതകൾക്കു നിരക്കാത്തതാണെന്നും ഉറക്കെപ്പറയുവാൻ നാം മടിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടുനിന്ന കുരിശുയുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. അതിനൊരന്ത്യം കുറിച്ച് 1958, 1995, 2017 വർഷങ്ങളിൽ സുപ്രീം കോടതി ശരിയായ വഴി കാണിച്ചുതന്നു. അതുവരെ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിയിരുന്ന നാം അപ്പോൾ ശരിക്കും അന്ധന്മാരായി; അഥവാ കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കി. ഇത്രയും കാലം മനുഷ്യന്മാരായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഓർത്തഡോക്സുകാരിൽ കുറേപ്പേർ തീവ്രവാദികളായി മാറി; പണ്ടേ തീവ്രവാദികളായിരുന്ന യാക്കോബായക്കാർ വാളിനു മൂർച്ച കൂട്ടി. "സമാധാനം, സമാധാനം" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടരും പുതിയ കലഹത്തിനു തിരി തെളിച്ചു.

വിധി വന്ന സമയത്ത്, വ്യത്യസ്ത കാരണങ്ങളാൽ ചീട്ടുകൊട്ടാരം പോലെ തകർന്നടിഞ്ഞിരുന്ന യാക്കോബായക്കാർക്ക് സഹായമായത് ഓർത്തഡോക്സുകാരുടെ നിഷ്ക്രിയത്വം! നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ഒരു വർഷത്തിന്റെ വില ഓർത്തഡോക്സ് നേതൃത്വം ഇനിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല! നഷ്ടബോധത്തിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ യാക്കോബായക്കാർ നീതിബോധം മാറ്റിവെച്ച് അക്രമത്തിന്റെ പാത സ്വീകരിച്ചു. ഭരിക്കുന്ന സർക്കാരും എന്തിനും ഉറഞ്ഞുതുള്ളുന്ന മാദ്ധ്യമങ്ങളും നാം പറയുന്നത് ഏറ്റു പറയണമെന്ന ദുർവാശി മലങ്കരസഭാ നേതൃത്വത്തെ മൂഢസ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തി. കൈയിൽ കിട്ടിയ ചരിത്രവിധിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സമാധാനത്തിനു മുൻകൈ എടുത്തില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സമാധാനം എന്ന വാക്കു പറയുന്നവരെ കൂലിപ്പട്ടാളത്തെക്കൊണ്ടു വിരട്ടിയൊതുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിലൊതുങ്ങാത്തവരെ പരസ്യമായി തേജോവധം ചെയ്തു. ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ തേർവാഴ്ചയിൽ സമാധാനം ഞെരിഞ്ഞമരുമ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും വൈദികരും നിസ്സഹായരായി നിൽക്കുന്നു.

സമാധാനത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും വാഗ്ദാനമായ ക്രിസ്തുമസ്സിലൂടെ ലോകം വീണ്ടും ഒരു പുതുവർഷത്തേക്കു കടക്കുമ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ മൊത്തവിൽപ്പനക്കാരായ മലങ്കര മക്കൾക്കു സമാധാനം ലഭിക്കുവാൻ നാം എന്തു ചെയ്യണം? സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടത് തോറ്റവരും ജയിച്ചവരും തമ്മിലാണ്. അതുകൊണ്ട് തോറ്റവർ ദുർവാശി വിട്ട് ജയിച്ചവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഒരു പടി അടുക്കണം. ജയിച്ചവർ മഹാബലിയെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിയ വാമനനെപ്പോലെ കാലുംപൊക്കി നിൽക്കാതെ രണ്ടു കൈയും നീട്ടി തോറ്റവരെ സ്വീകരിക്കണം; കടന്നുവരാനുള്ള ആത്മവിശ്വാസം ഇനിയെങ്കിലും കൊടുക്കണം. രണ്ടുകൂട്ടരും ദൈവമുമ്പാകെ തോറ്റവരാണ്. സുപ്രീം കോടതി ഒരു വലിയ വഴികാട്ടി; സമാധാനത്തിലേക്കു വഴി നടത്തുന്ന ഒരു വെള്ളി നക്ഷത്രം! ഒരിക്കൽ കൈവന്ന സമാധാനവും അതു തകർത്ത രീതികളും മറന്നിട്ടല്ല ഇതെഴുതുന്നത്. പുതുവർഷത്തിൽ ഒരു പുതിയ അനുഭവത്തിന് നമുക്കു സംഗതിയാകട്ടെ.

വീണ്ടുമൊരിക്കൽ കൂടി അടുത്തുവന്നാലും ഒരുമിച്ചു കഴിയാൻ പറ്റാത്ത സാഹചര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അബ്രഹാമും ലോത്തും പിരിഞ്ഞതുപോലെ ഉഭയസമ്മതത്തോടെ എന്നെന്നേക്കുമായി പിരിയുക. സമാധാനം എന്നു പറയുന്നത് അടിയറവല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പങ്കുവെക്കലാണ്. സമാധാനം എന്നു പറയുന്നത് ഈ തലമുറയുടെ അവകാശമാണ്. അതിന് ഈ സുപ്രീം കോടതി വിധി പ്രയോജനപ്പെടണം. ആയതിന് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

ഈ അവസരത്തിൽ പഴയ കണക്കുകൾ തീർക്കാൻ നിൽക്കാതെ എല്ലാവരും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യണം. സുപ്രീം കോടതി വിധി വരാൻ കാത്തിരുന്നവർ സമാധാനം വരാതിരിക്കാൻ കാരണമുണ്ടാക്കാതിരിക്കണം. 'എന്റെ രാജ്യം വരണം' എന്ന പ്രാർത്ഥന നിർത്തി "നിന്റെ രാജ്യം വരണം" എന്ന് വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങണം.

ഇനി, താഴെത്തട്ടിൽ കൂടി ഒരു പെരുമാറ്റച്ചട്ടം വേണം. എന്തിനും ഏതിനും രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ പാദസേവ ചെയ്യുന്ന പരിപാടി നിർത്തുക. അവർ അവസര സേവകരാണ്. വിഷം തുപ്പുന്ന തീപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി പുരയ്ക്കു തീ പിടിക്കുമ്പോൾ വാഴ വെട്ടുന്ന വൈദികവേഷധാരികൾ അതിനൊരു വിരാമമിടുക; അതിനെക്കാളുപരി സമാധാനത്തിനു തുരങ്കം വെക്കുന്ന കുറെ പേരുണ്ട്. അവരുടെ അഭ്യാസം ഫേസ്ബുക്കിലും വാട്സാപ്പിലുമാണ്. പ്രശ്നബാധിത പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ അകലെ സുരക്ഷിത മാളങ്ങളിലിരുന്ന് കോടതി എന്തു ചെയ്യണം?, പോലീസ് എന്തു ചെയ്യണം?, മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും എന്തു ചെയ്യണം?... എന്ന് അവർ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ കാനോൻ പരിജ്ഞാനവും സഭാചരിത്രത്തിലുള്ള അവഗാഹവും നിയമവൈദഗ്ദ്ധ്യവും കാണുമ്പോൾ ഇവർ ഇതുവരെ എവിടെയായിരുന്നു എന്നതിശയം തോന്നുന്നു. ഏതായാലും എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്കുപോലും സമാധാനത്തിനു സഹായകമല്ല എന്നു മാത്രമോർപ്പിക്കുന്നു.

സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി പറയേണ്ടത് മഹാപുരോഹിതന്മാരാണ്; പിന്നെ പുരോഹിതന്മാരും. പക്ഷെ ഇവരെല്ലാം ഇപ്പോഴും കലക്കവെള്ളത്തിൽ മീൻ പിടിക്കുകയാണ്. "ഹോശാന" എന്നും "അവനെ ക്രൂശിക്ക" എന്നും മാറിമാറി ആർത്തുവിളിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ജനക്കൂട്ടമാണ് അവരുടെ ബലം! പക്ഷേ, ഭൂരിപക്ഷം നിശ്ശബ്ദമായി നിൽക്കുന്നു എന്നത് മറക്കേണ്ട. ഏറ്റവും പുറത്തെ വൃത്തത്തിലുള്ളവർ കൊഴിഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സംശയിച്ചു നിൽക്കുന്നവരെ വലിച്ചെടുക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥനാവലകളുമായി അനേകർ കാത്തിരിക്കുന്നു.

അമ്മയെ മറന്നാലും അന്ത്യോക്യയെ മറക്കില്ല എന്നൊരു കൂട്ടർ പറയുന്നു! അമ്മ തന്നതൊന്നും അന്ത്യോക്യ തന്നിട്ടില്ല എന്നറിയുക. അമ്മ നമുക്കു ജന്മം നൽകിയതിനുശേഷമാണ് മതവും രാഷ്ട്രീയവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നത്. മലങ്കരസഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചോരയൊഴുക്കണം എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്തിന്? അതിനുള്ള സമയമൊക്കെ കഴിഞ്ഞു. ഈ മണ്ടൻ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ നിർത്തി, നമുക്കു സമാധാനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കാം. നാം ഈ നാട്ടുകാരാണ്, സഹോദരങ്ങളാണ്.

സമാധാനം നമ്മുടെ ആഗ്രഹമാണ്; അവകാശമാണ്. ഈ തലമുറ അത് അർഹിക്കുന്നു. നാം ആഗ്രഹിക്കാത്തത് ഒരുപാട് സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു; സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ തെറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഇതിനൊരവസാനം വേണ്ടേ? ക്രിസ്തുമസ്സ് പുതുവർഷത്തിന്റെ പടിവാതിലാണ്. തനിക്കു ജനിക്കാൻ തക്ക ഒരു പുൽതൊട്ടി തേടി ഉണ്ണിയേശു കടന്നുവരുന്നു. നമ്മുടെ പുൽതൊട്ടിയിൽ തന്നെ അവനെ ക്രൂശിക്കണോ? "വാതിലുകളേ, നിങ്ങളുടെ തലകളെ ഉയർത്തുവിൻ; മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു പ്രവേശിക്കട്ടെ."

കടന്നു പോകുന്ന വർഷത്തെ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അതിജീവിച്ച് ഒരു നല്ല നാളെയെ നാം സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾ, പൊള്ളയായ ആശംസകൾക്കു പകരം ഒരു കൈത്താങ്ങൽ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കണം. കൈത്താങ്ങൽ എന്നാൽ സാമ്പത്തിക സഹായം മാത്രമല്ല; ഒരു നല്ല വാക്ക്, ഒരു ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഉപദേശം, "നിങ്ങൾക്ക് ഞാനുണ്ട്" എന്ന ഒരുറപ്പ്... അതായിരിക്കണം ഈ പുതുവർഷത്തിൽ നമ്മുടെ ദൗത്യം... "എനിക്കേശുവുണ്ട്..." അതായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ ധൈര്യം. "ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു സമാധാനം" എന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ദാനത്തിന് നാം നമ്മെത്തന്നെ അർഹരാക്കുക. എല്ലാവർക്കും ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെയും പുതുവർഷത്തിന്റെയും നല്ല ആശംസകൾ !

◎

കവിത

ഈ ലോകത്തിൽ ആർദ്രത എവിടെ?

ഹൃദയത്തിന്റെ ഭിത്തിയിൽ സ്നേഹം അലങ്കരിക്കുമ്പോൾ
മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളിൽ സ്നേഹം തീക്കനലായി മാറുമ്പോൾ
സംവേദനത്തിൽ വാക്കുകൾ വെടിയുണ്ടയായി തീരുമ്പോൾ
"ലോകമേ തറവാട്" എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ അട്ടഹസിക്കുമ്പോൾ
ദുഃഖിതരുടെ നടുവിലേക്കു ഓടിയെത്തുന്ന ആചാര്യന്മാരെ പിന്തുടരുമ്പോൾ
സകല ജീവജാലങ്ങളോടുള്ള സർവ്വേശ്വരന്റെ അനുകമ്പ പങ്കിടുമ്പോൾ
മതവിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പടവുകൾ കയറുമ്പോൾ
ഹൃദയകാഠിന്യമുള്ള മനുഷ്യൻ അന്ധതയിൽ നിന്നും വിടുവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ
"സത്യമേവ: ജയതേ" എന്നട്ടഹസിക്കുമ്പോൾ
മാനവരാശി മുഴുവനും ഒരു കിളിക്കൂട്ടിലെ പക്ഷികൾ എന്നുച്ചത്തിൽ പറയുമ്പോൾ
ബന്ധങ്ങളിൽ സ്നേഹസൗരഭ്യം പരത്തുമ്പോൾ
ആർദ്രത ജനിക്കുന്നു.

റവ. ഡോ. എം.ജെ. ജോസഫ്, കോട്ടയം

Church Weekly
Subscription Form
(Ref. Page 2 of the magazine)

Name :

Mailing address :..

....

Phone No. ....

To

The Circulation Manager, "Church Weekly"
The Alwaye Fellowship House,
U.C. College P.O.,
Alwaye - 683 102, Kerala, India

Dear Sir,

I am interested in subscribing to The Church Weekly. I am enclosing herewith cash/cheque MO/DD for Rs................................towards Annual/Life subscription.

Place :
Date :   Signature

Pay to the Bank of India, U.C.College Branch : SB A/c. No: 856610100002771
IFS Code:BKID 0008566

ക്രിസ്തുമസ്സ് ചിന്ത

ഫാ. ജോണി ജോർജ്ജ്
കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

ക്രിസ്തുമസ്സ് : ദൈവീകരണത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം

ക്രിസ്തുമസ്സ് യേശുവിന്റെ ജന്മദിനത്തിന്റെ ആഘോഷമാണല്ലോ. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജന്മദിനത്തിൽ ആഘോഷമായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയാണ്. അതൊരു വലിയ ശുശ്രൂഷയാണ്. മരിച്ചവരും ജീവനുള്ളവരും മാലാഖമാരും സർവ്വചരാചരങ്ങളും അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ഉയിർത്തവനായ മ്ശിഹായുടെ രക്ഷണ്യപ്രവർത്തനത്തെ ഈ ജന്മദിനത്തിൽ നമ്മൾ ഓർക്കുന്നു; എന്നാൽ, അതെത്രമാത്രം ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അന്വർത്ഥമാണ് എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിനും പാരമ്പര്യത്തിനും അടിസ്ഥാനമിട്ടവരാണ് കപ്പദോക്യൻ പിതാക്കന്മാർ. അവരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു നിസ്സായിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ്. സൃഷ്ടികർമ്മത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. (1) വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 1:9 ഇങ്ങനെയാണ്: "ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു." ഉല്പത്തി 1:3 ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചു; വെളിച്ചം ഉണ്ടായി." ഈ വെളിച്ചം നിർമ്മിതമായ വെളിച്ചമാണ് (created light). ആകാശവും ഭൂമിയും പക്ഷിമൃഗാദികളുമെല്ലാം ഉണ്ടായതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കാലാണ് നിർമ്മിതമായത്. അതേ സമയം "ലോകത്തിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വെളിച്ചം" (വി. യോഹ 1:9) സ്വയസ്ഥിതമാണ് (self existent); നിർമ്മിതമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ സത്ത തന്നെയാണ്; ഭാഗമാണ്. എബ്രായ ലേഖന കർത്താവ് പറയുന്നതുപോലെ, പുത്രൻ തമ്പുരാൻ ദൈവത്തിന്റെ "തേജസ്സിന്റെ പ്രഭയാണ്" (എബ്രാ. 1:3). ആ ദിവ്യതേജസ്സാണ് ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

(2) ഗ്രീക്കു ചിന്തയിൽ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അനേകം ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ 'നിർഗ്ഗമനങ്ങൾ' (emanations) സത്തയിൽ ദൈവത്തിന് തുല്യമല്ല; കുറവുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ ത്രിത്വത്തിൽ രണ്ടാമനായ പുത്രൻ തമ്പുരാൻ സത്തയിൽ അഥവാ ഉണ്മയിൽ (essence) പിതാവിനോട്

സമത്വമുള്ളവനാണ് (homoosion = of one substance = സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോട് സമത്വമുള്ളവൻ) എന്ന് ക്രിസ്തീയ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യനായി പിറന്ന പുത്രൻ തമ്പുരാൻ സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോട് സമത്വമുള്ളവനാണ് (of the same essence). ആ ദൈവപുത്രനാണ് മനുഷ്യനായി പിറന്നത്. വി. അത്താനാസ്യോസ് അതേപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്: ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യപുത്രനായി പിറന്നത് മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ ദൈവമക്കളാക്കിത്തീർക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ 'ദൈവീകരണം' (theosis, deification, divinization) നൽകുന്ന മഹൽസംഭവമാണ് മനുഷ്യാവതാരം. ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ പ്രധാന സന്ദേശവും ഇതു തന്നെയാണ്.

മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, പ്രകൃതി മുഴുവൻ രൂപാന്തരപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ് ദൈവേഷ്ടം. വെളിപ്പാട് 21:1 ൽ കാണുന്നതുപോലെ 'പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയു'മാണ് ദൈവ പദ്ധതിയിലുള്ളത്. വി. പൗലോസിന്റെ സാക്ഷ്യം ഇങ്ങനെയാണ്: "നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു വിചാരിച്ചാൽ ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ സാരമില്ല എന്ന് ഞാൻ എണ്ണുന്നു. സൃഷ്ടി ദൈവപുത്രന്മാരുടെ വെളിപ്പാടിനെ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു... സർവ്വസൃഷ്ടിയും ഇന്നുവരെ ഒരുപോലെ ഞരങ്ങി ഈറ്റുനോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലൊ" (റോമ 8:18-22). സൃഷ്ടി മുഴുവനും രൂപാന്തരമുണ്ടാകണം. എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ്സായ ഡിമിത്രിയോസ് 1888-ൽ നൽകിയ ക്രിസ്തുമസ് സന്ദേശത്തിൽ പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൈവം നമുക്ക് അധിവാസത്തിനായി നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിന്റെ നിലനില്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഓരോ മനുഷ്യനും ചുമതലയുണ്ട്. ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യപുത്രനായപ്പോൾ സ്വീകരിച്ച ശരീരം ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട്, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ഈ ലോകത്തിലുള്ളവ നശിച്ചുപോകാൻ ഇടയാകരുത്. അത് തിരുവത്താഴബലിപോലെ (eucharistic offering) സ്രഷ്ടാവിന് നൽകേണ്ടതാണ്. അത് ജീവൻ നൽകുന്ന അപ്പമാണ്. സത്യം, നീതി, സ്നേഹം എന്നീ ശ്രേഷ്ഠ ഗുണങ്ങൾ ആധാരമാക്കിയുള്ള പങ്കിടലിന് നമ്മൾ തയ്യാറാകണം. എല്ലാ സൃഷ്ടിക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു സമാധാനഗീതമായി അത് മാറണം.

ആഗോളതലത്തിൽ ഇന്ന് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലാവസ്ഥാമാറ്റം, വെള്ളപ്പൊക്കം, പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾ (ecological crises) ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ പോലെതന്നെ ചികിത്സിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ്. പല ദുരന്തങ്ങളും മനുഷ്യൻ വരുത്തിവയ്ക്കുന്നവയാണ്, ജീവിത ശൈലീ രോഗങ്ങൾ മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നതു പോലെ തന്നെ. ഇവ മനുഷ്യനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവഹൃദയം വേദനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും ഒന്നുപോലെ മാറ്റത്തിന് - ദൈവീകരണ പ്രക്രിയയ്ക്ക് - വിധേയമായിത്തീരണം.

വ്യക്തിക്കും പ്രകൃതിക്കും ദൈവീകരണമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിലെല്ലാം ഉപരിയായി അതുണ്ടാകേണ്ടത് സഭയിലാണ്. 'സമുദായം' എന്നതിനേക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ് സഭ എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കാനിടയാകരുത്. "ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാം ഒന്നായി ചേർക്കാനാ"ണ് (to sum up all things in Christ) പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. സ്നേഹം, നീതി, സത്യം, സ്വാതന്ത്ര്യം ഇവയില്ലാത്തിടത്ത് ദൈവീകരണം ഉണ്ടാവുകയില്ല. കർത്താവായ ക്രിസ്തു ജനിച്ചപ്പോൾ "ദൂതനോട് ചേർന്ന് സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം" പാടിയത് "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വം; ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്ക് സമാധാനം" എന്നാണല്ലൊ. ◎

ബൈബിൾ ചിന്തകൾ-86

പ്രൊഫ. എം.വൈ. യോഹന്നാൻ

തിരുപ്പിറവി

ആൽഫ്രഡ് ടെന്നിസൺ എഴുതിയ ഒരു കവിതയിലെ രണ്ടു വരികൾ:

He wakes desires you never may forget

He shows you stars you never saw before.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തോടനുബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രം ഒരു ആനന്ദാനുഭൂതിയാണ്. കിഴക്കുനിന്ന് വിദ്വാന്മാരെ വഴി നടത്തിയ ദിവ്യനക്ഷത്രം ഇടയ്ക്ക് ഒന്ന് നിശ്ചലമാകേണ്ടിവന്നു. ആ നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടു പുറപ്പെട്ട വിദ്വാന്മാർ, ചുവടുമാറി ഹെരോദാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പോയപ്പോഴാണ് നക്ഷത്രം ചലിക്കാതായത്. എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കി തിരികെ വന്നപ്പോൾ അത് വീണ്ടും ചലിച്ചു തുടങ്ങി.

ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രതീകമാണ് ആ രജത താരം. നമ്മുടെ സമർപ്പണത്തിലോ ജീവിത ഗതികളിലോ വ്യതിചലനം സംഭവിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ചലനം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നാം നമ്മുടെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് അനുതപിച്ച് പുതിയ സമർപ്പണത്തോടെ തിരികെ വരുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ വീണ്ടും നേർപാതയിൽ നടത്താൻ തുടങ്ങും.

"നിന്റെ നല്ല ആത്മാവ് നേർനിലത്തിൽ എന്നെ നടത്തുമാറാകട്ടെ" (സങ്കീർത്തനം 143 : 10) എന്ന് യിസ്രായേലിന്റെ മധുര ഗായകനായ ദാവീദ് പാടുന്നുണ്ടല്ലോ.

എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം വിദ്വാന്മാർക്ക് ഈ അബദ്ധം പറ്റിയത്? അവർ "യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം കിഴക്ക് കണ്ട് അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു." (മത്തായി 2 : 2.) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, അവർക്ക് പറ്റിയ തെറ്റിന്റെ കാരണം, രാജാവ് രാജകൊട്ടാരത്തിലാണല്ലോ ജനിക്കുന്നത് എന്ന മാനുഷിക ചിന്തയാണ് എന്ന്.

"യാക്കോബിൽനിന്ന് ഒരു നക്ഷത്രം ഉദി

ക്കും" എന്ന് സംഖ്യാപുസ്തകം 24:17–ൽ പറയുന്നത് വിദ്വാന്മാരെ സ്വാധീനിച്ചിരിക്കാം. ആത്മീയത്തെ ബുദ്ധികൊണ്ട് വിശകലനം ചെയ്താൽ നാം അബദ്ധത്തിൽ കുടുങ്ങും. നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടും ജാഗരണംകൊണ്ടും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയേയും ജ്ഞാനത്തേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പാദത്തിൽ എളിമയോടെ അർപ്പണം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് നമുക്ക് നേർവഴി തെറ്റാതെ പോകാൻ സാധിക്കുക.

ഹെരോദാരാജാവ് ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരേയും ശാസ്ത്രിമാരേയും എല്ലാം കൂട്ടി വരുത്തി ക്രിസ്തു എവിടെയാണ് ജനിക്കുന്നതെന്ന് അവരോട് ചോദിച്ചു; യഹൂദിയായിലെ ബേത്‌ലഹേമിൽത്തന്നെ എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് മീഖാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത് അറിയാമായിരുന്നു. "യഹൂദ്യാദേശത്തെ ബേത്‌ലഹേമേ, നീ യഹൂദ്യപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല. എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ മേയിപ്പാനുള്ള തലവൻ നിന്നിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു വരും" (മത്തായി 2:6, മീഖാ 5:2) എന്ന് അവർ വചനം ഉദ്ധരിച്ചെങ്കിലും അവർക്ക് യേശുവിനെ കാണുവാനോ നമസ്ക്കരിക്കുവാനോ സാധിച്ചില്ല. ഇന്ന് അനേകർക്കും വചനജ്ഞാനമുണ്ട്, വേദശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുണ്ട്, ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിയുവാനോ ക്രിസ്തുവിന്റെ പാദത്തിൽ വണങ്ങുവാനോ കഴിയുന്നില്ല.

വിദ്വാന്മാർ ഉണ്ണിയേശുവിന്റെ പാദത്തിലെത്തി വീണ് നമസ്കരിച്ചു. അവരുടെ നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ അവർ തുറന്നു. പൊന്നും കുന്തിരിക്കവും മൂരും അവർ കാഴ്ച വച്ചു. യെശയ്യാപ്രവാചകൻ എഴുന്നൂറിലേറെ വർഷംമുമ്പ് പ്രവചിച്ചിരുന്നു, "പൊന്നും കുന്തിരിക്കവും അവർ കൊണ്ടുവന്ന് യഹോവയുടെ സ്തുതിയെ ഘോഷിക്കും" (യെശയ്യാവ് 60 : 6) എന്ന്.

പൊന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജത്വത്തെയും, മൂര് ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തെയും, കുന്തിരിക്കം ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ ഈ മഹനീയ അവസരത്തിൽ നമുക്കും നമ്മുടെ ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ് എന്നിവയെ മുഴുവനായി ക്രിസ്തുവിന് അർപ്പണം ചെയ്യാം.

ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിദ്വാന്മാർ വഴി മാറി യാത്രചെയ്തു. സത്യാരാധകർ പഴയ ജീവിതഗതികൾ വിട്ട് പുതുപാതയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യും. ആ പ്രശാന്തസുന്ദരമായ അനുഭവത്തിലേക്ക് ഈ ക്രിസ്തുമസ്സ് നമ്മെ നയിക്കട്ടെ.

'The Daisies of Nazareth' എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ Hugh Macmillan ഒരു ആട്ടിടയന്റെ കഥ പറയുന്നുണ്ട്. അവൻ അന്ധനാണ്. പത്തു കൊല്ലമായി തളർന്ന് കിടക്കുകയാണ്. ഒരു സന്ദർശകൻ അയാളോട് ചോദിച്ചു: "ഇതേ കിടപ്പിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നതിൽ നിനക്കു വിഷമമില്ലേ?" "ഇല്ല, ഒരിക്കലുമില്ല. ഞാൻ അവാച്യമായ ആനന്ദത്തിലാണ്. കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലമായി യേശുക്രിസ്തു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു."

ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ ആനന്ദാഘോഷങ്ങൾ, ക്രിസ്തുമസ്സ് കരോൾ, ക്രിസ്തുമസ്സ് ഗ്രീറ്റിംഗ്സ്, ക്രിസ്തുമസ്സ് ട്രീ, ക്രിസ്തുമസ്സ് പുൽത്തൊട്ടി, ക്രിസ്തുമസ്സ് കേക്ക്, ക്രിസ്തുമസ്സ് ഇല്യൂമിനേഷൻസ് എല്ലാം ക്രിസ്തു ഹൃദയത്തിൽ പിറക്കുന്ന അത്യത്ഭുതകരമായ ആനന്ദാനുഭൂതിയിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ വിദ്വാന്മാർക്ക് പറ്റിയ വഴിതെറ്റുമൂലം നിരപരാധികളായ അനേകം ശിശുക്കൾ വധിക്കപ്പെട്ടു എന്ന വസ്തുത നാം മറന്നു പോകരുത്. ◎

ബോധനം

ജേക്കബ്ബ് ഉമ്മൻ

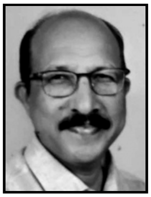

സത്രത്തിൽ ഇടമുണ്ടോ?

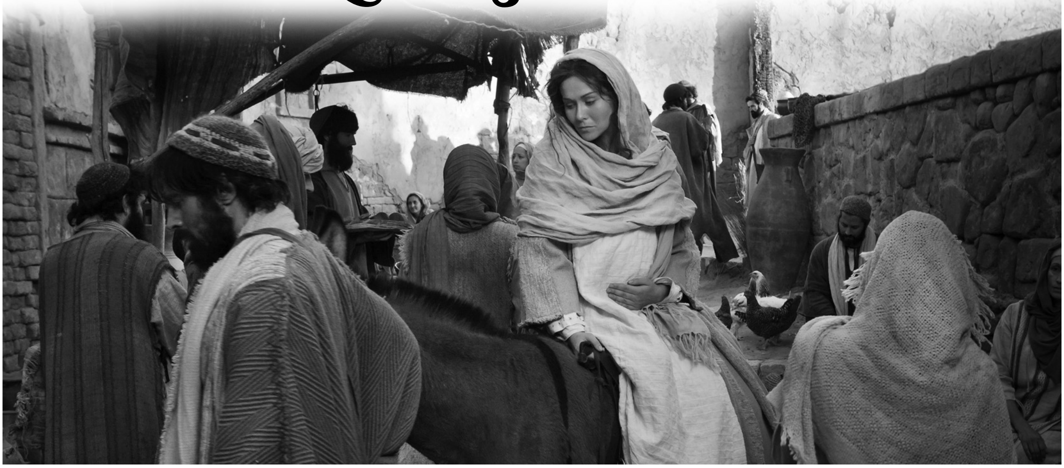

കുളിരുള്ള ഒരു രാവിൽ യൗസേഫ് ഗർഭിണിയായ മറിയയോടൊപ്പം കയറിച്ചെന്ന് ചോദിച്ചിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള ഒരു ചോദ്യം:

സത്രത്തിൽ ഇടമുണ്ടോ?

പിറന്നു വീഴുവാൻ ക്രിസ്തുവിന് സത്രത്തിലിടം കിട്ടിയില്ല. അതിൽ ഇടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാവില്ല. അത് ഒരു വാണിജ്യകേന്ദ്രമായതിനാലാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അതൊരു സത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ഇടം നൽകാത്തതിന്റെ എല്ലാം പേര് 'സത്രം' എന്നാണ്. അപ്പോൾ ഇന്ന് പല ദേവാലയങ്ങളെയും നാം വിളിക്കേണ്ടിവരും സത്രമെന്ന്. പല ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികളെയും മതനേതാക്കന്മാരെയും വിളിക്കേണ്ടിവരും സത്രമെന്ന്. കാരണം ക്രിസ്തുവിനു ഇടം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതുതന്നെ. സത്രത്തിന് ആരോടും ബന്ധമില്ല. അതിലൂടെ കടന്നുപോയ ആരെയും അത് ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ല. അനേകർ അവിടെ വരുന്നു, കാശിന്റെ കണക്കു പറഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. കൃത്യമായ കണക്കു പറച്ചിലുകൾക്കിടയിൽ ക്രിസ്തുവിന് ഇടം കിട്ടുന്നില്ല.

പറവകൾക്ക് ആകാശവും കുറുനരികൾക്ക് മാളവുമുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനു തല ചായിക്കുവാൻ മണ്ണിലിടമില്ല. അപ്പോൾ സത്രം ബേതലഹേമിലല്ല, ഈ ഭൂമിയിൽ എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഇടമില്ലാതെ ക്രിസ്തു മരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചായിച്ചു മരിക്കാനായിരുന്നു അവന്റെ വിധി. ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴും അവന് ആ നെഞ്ച് മാത്രമേയുള്ളായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ഇടം നഷ്ടപ്പെട്ടവനും ഭൂമിക്ക് മീതെയുള്ള ഇടങ്ങൾ തേടുന്നവനുമുള്ളതാണ് ക്രിസ്തുമസ്സ്.

ജീവിതത്തിലുടനീളം ക്രിസ്തുവിന്

കിട്ടാതെ പോയ ധാരാളം ഇടങ്ങൾ ഉണ്ട്. ശമരിയദേശത്ത് അവന് ഇടം കിട്ടിയില്ല. തലമുറയായി നീണ്ടു കിടക്കുന്ന വർഗ്ഗീയ തയാണ് ക്രിസ്തുവിന് ഇടം നൽകാഞ്ഞത്. ചരിത്രം അതിന്റെ മുറിവുകൾ ഇളംതലമുറയ്ക്ക് കൈമാറുമ്പോൾ ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകൾ പകയോടെ ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന മനസ്സുകളിൽ ക്രിസ്തുവിന് ഇടമില്ലായെന്ന് നാം കാണുന്നു. ഇവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അഗ്നിയിറക്കി ദഹിപ്പിക്കട്ടേയെന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ആ ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സും സത്രമായി മാറി.

ശമരിയായിൽ ഇടം കണ്ടെത്താതെ പോയ ക്രിസ്തു ഒരു ശമരിയാക്കാരിയിൽ ഇടം കണ്ടെത്തി. കുറെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചതല്ലാതെ ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും അവൾ ക്രിസ്തുവിന് കുടിക്കാൻ കൊടുത്തില്ല. അവളുടെ ഉള്ളിൽ ക്രിസ്തു ഇടം കണ്ടെത്തിയതോടെ അവനെക്കുറിച്ച് അനേകരോട് പ്രഘോഷിക്കുവാനാണ് അവൾ ഓടിപ്പോയത്.

അന്യദേശത്തെന്നപോലെ സ്വന്തദേശത്തും അവന് ഇടം കിട്ടിയില്ല. 'തച്ചന്റെ മകനല്ലേ' എന്ന ചോദ്യം അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉപാധിയായി അവർ കണ്ടു.

യരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ദേവാലയത്തിലും ഇടം കിട്ടിയില്ല. അവർ അതിനെ കച്ചവടക്കാരുടെ ഗുഹയാക്കി മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ദേവാലയങ്ങളിലും ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളിലും ഇടമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇനി എവിടെയാണ് ഇടം അന്വേഷിക്കുക! എല്ലാം സത്രങ്ങൾ പോലെ അവന്റെ മുന്നിൽ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവസാനം പീലാത്തോസിന്റെ കോടതിയിൽ വച്ചു സംഭവിച്ചത് അതിലും വിചിത്രമായിരുന്നില്ലേ?

അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു പറഞ്ഞവരിൽ ആരെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു? അവന്റെ പിന്നാലെ പോയ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ തിരുവചനം ശ്രവിച്ചവരും വിരുന്നുണ്ടവരും അപ്പം കഴിച്ചവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലും അവന് ഇടം ലഭിച്ചില്ല. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം അവനെ കൈവിട്ടു. ദേശാധിപതി കൈ കഴുകി. മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശ് അവനെ കവർന്നെടുത്തു. ഇനി ബാക്കി നിൽക്കുന്നത് ഒരു കാലിത്തൊഴുത്തും പിന്നെ കാൽവരിയും. മനുഷ്യൻ വസിക്കാത്ത കാലിത്തൊഴുത്തും ആരും കയറിയിട്ടില്ലാത്ത കഴുതയും അവന് ആവശ്യമുണ്ട്.

ദരിദ്രമായ ഇടങ്ങൾ, സ്പർധയില്ലാത്ത മനുഷ്യർ, തമ്മിലടിക്കാത്ത വിശ്വാസ വിഭാഗങ്ങൾ, പാവങ്ങളെ മറക്കാത്തവർ ഇതൊക്കെ അന്വേഷിച്ച് അവൻ വീണ്ടും വരികയാണ്.

ഒരു നാടകസ്റ്റേജിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം അരങ്ങേറുന്നു. ജോസഫും മറിയവും ഓരോ സത്രത്തിലും ചെന്ന് വേദനയോടെ മുട്ടിവിളിക്കുന്നു.

'ഇല്ല', 'ഇവിടെ ഇടമില്ല' എന്ന് സത്രം സൂക്ഷിപ്പുകാർ ആവർത്തിക്കുന്നു.

അവസാനം ജോസഫ് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അപേക്ഷിക്കുന്നു - ഒരിടം തരുമോ? സത്രക്കാരൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു - ഇല്ല, ഇടമില്ല. ജോസഫിന്റെ വിഷമം കണ്ട് മനംനൊന്ത ഒരു പെൺകുട്ടി കാഴ്ചക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ചാടി എണീറ്റു പറഞ്ഞു, 'ഇവിടെ ഇടം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ എന്റെ വീട്ടിലോട്ട് പേരെ... അവിടെ സ്ഥലം തരാൻ എന്റെ മമ്മിയോടു ഞാൻ പറയാം.'

ഈ ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലയളവിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം സത്രമാകാതിരിക്കട്ടെ. അത് കാലിത്തൊഴുത്തോ, കാൽവറിയോ, കഴുതയോ ഒക്കെ ആകട്ടെ - കഴിയുമോ എന്നു ചിന്തിക്കുക. ◎

വീക്ഷണം

ഡോ. മിനി ആലീസ്

നീതിമാനായ താതൻ

'സെൻ' (Zen) പഠിച്ച ഒരാളും പഠിക്കാനാരംഭിക്കുന്ന ഒരാളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചാരായുന്ന ശിഷ്യനോടു ഗുരു പറയുന്ന ഒരു വിവരണമുണ്ട്. സെൻ പഠിക്കാനാരംഭിക്കുന്ന ആൾ എല്ലാവരേയും ആ വിവരം അറിയിക്കും. പഠനത്തിലൂടെ തനിക്കു ലഭിച്ച ഓരോ അറിവിനെക്കുറിച്ചും അയാൾ വിവരിച്ചു പറയും. എന്നാൽ സെൻ പഠിച്ച ഒരാൾ ആദരസൂചകമായി തന്റെ ശിരസ്സു കുനിക്കും. തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഓരോ വാക്കുകളും ശ്രവിക്കുന്തോറും അയാൾ വിനീതനായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ജ്ഞാനം നിറയുന്തോറും അയാളുടെ ശരീരം മുഴുവൻ കുനിയും. അതുകൊണ്ട് ജനം അയാളെ കാണുന്നില്ല. അറിവിന്റെ നിറകുടമാകുമ്പോഴും ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടാൻ ശ്രമം നടത്താതെ വിനയാന്വിതനായി അയാൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പുതിയനിയമത്തിന്റെ താളുകളിൽ നമ്രശിരസ്സോടെ, തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ സ്വയമൊരടയാളവും നിക്ഷേപിക്കാതെ തന്റെ ദൈവികദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കിയ നീതിമാനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു ജോസഫ്.

കരുതലിന്റെ കരം സൂക്ഷിച്ച താതനായിരുന്നു യേശുവിന്റെ വളർത്തു പിതാവായ ജോസഫ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു മാത്രം സംസാരിക്കുകയും ധാരാളം ശ്രവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യൻ. "ദൈവമേ നിന്റെ സമാധാനത്തിന്റെ ഉപകരണമായി എന്നെ മാറ്റൂ" എന്ന ഫ്രാൻസിസ് അസീസിയുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പേ അതു പ്രാവർത്തികമാക്കിയ മഹാമനുഷ്യൻ. ക്രിസ്തുവിന്റെ പിറവി മുതൽ പരസ്യശുശ്രൂഷാപ്രവേശം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ നിശബ്ദസാന്നിധ്യമായി യൗസേഫ് പിതാവു നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ നിയമത്തിന്റെ താളുകളിലെ അസാന്നിധ്യസാന്നിധ്യമായി ഈ മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലത്തു നമ്മുടെ ചിന്തകളിൽ പ്രകാശം പരത്തുന്നു. നല്ല മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയനിയമപാഠത്തിലെ ഏറ്റവും ലാവണ്യാത്മകമായ ഏടായി ജോസഫ് എന്ന നന്മ നിറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലിയെക്കുറിച്ച് (മത്തായി 1) സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലി. അബ്രഹാം ഇസഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു. ഇസഹാക്ക് യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു... ഏലിയാസർ മത്ഥാനെ ജനിപ്പിച്ചു. മത്ഥാൻ യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു. യാക്കോബ് മറിയയുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു. അവളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തു എന്നു പേരുള്ള യേശു ജനിച്ചു." മനുഷ്യനായി ക്രിസ്തു ജനിച്ചപ്പോൾ യൗസേഫിന്റെ വംശാവലിയിലാണു പേരു ചേർക്കപ്പെടുന്നത്. തന്റെ വംശാവലിയിൽ പേരുചേർക്കപ്പെടുന്ന വളർത്തുപുത്രന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും യൗസേഫ് പൂർണ്ണ മനസ്സോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

ഉണ്ണിയേശുവിന്റെ സുരക്ഷയെക്കരുതി നിരന്തരം പലായനം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന ജീവിതമായിരുന്നു യൗസേഫിന്റേത്. പേർവഴി ചാർത്തുവാനായി പൂർണ്ണഗർഭിണിയായ മറിയാമിനെയും കൂട്ടി ഗലീലയിലെ നസ്രേത്ത് പട്ടണം വിട്ട് യഹൂദ്യയിലെ ദാവീദു പട്ടണമായ ബേത്‌ലഹേമിലെത്തുന്നു. യേശുവിന്റെ ജനനശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യൗസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി ശിശുവിനേയും അമ്മയേയും കൂട്ടി മിസ്രയിമിലേക്കു പോകുവാൻ

ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഹെരോദാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ശിശുവിനെ രക്ഷിക്കാനായിട്ടായിരുന്നു ഈ പലായനം. ഇനിയൊരറിയിപ്പുണ്ടാകും വരെ അവിടെ പാർക്കുവാനുള്ള ദൈവനിർദ്ദേശം യൗസേഫ് ശിരസാ വഹിച്ചു. ശിശുവിനു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവൻ മരിച്ചതുകൊണ്ട് നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനേയും അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് യിസ്രായേൽ ദേശത്തേയ്ക്കു പോവുക എന്നു പറയുമ്പോൾ അവിടേയ്ക്കു പോവുന്നു. ശിശുവിന്റെ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം അമ്മയേയും കുഞ്ഞിനേയും കൊണ്ട് ഗലീലപ്രദേശങ്ങളിൽ മാറി മാറി പാർക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് നസ്രേത്ത് ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥിരമായി പാർക്കുന്നു. തന്റേതല്ലാത്ത ശിശുവിനെ, ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ രക്ഷകനാകേണ്ട കുഞ്ഞിനെ, ആഴത്തിൽ സ്നേഹിക്കുകയും അപകടകരമായ അവസ്ഥകളിൽ പൈതലിനെ നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് നിരന്തരം ദേശാടനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവനിർദ്ദേശപ്രകാരം പൂർത്തിയാക്കിയ ഒരു സാധാരണ പ്രവർത്തിയായിരുന്നില്ല അത്; ഹൃദയപൂർവ്വം നിർവഹിച്ച സ്നേഹകർമ്മമായിരുന്നു. ഈ കുഞ്ഞ് എന്റേതെന്ന് ജോസഫ് ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

സ്വന്തമെന്ന പോലെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പരിപാലിച്ച വളർത്തുപിതാക്കന്മാരുടെ നിര രാമായണമഹാഭാരതഭാഗവതങ്ങളിലുണ്ട്. രാമനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട പൂർണ്ണഗർഭിണിയായ സീതയെ തന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് വാല്മീകി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. വാല്മീക്യാശ്രമത്തിൽ വച്ചാണ് ലവകുശന്മാർക്കു സീത ജന്മം നൽകുന്നത്. ലവകുശന്മാരുടെ ബാല്യം ആശ്രമത്തിലായിരുന്നു. അവർക്കു മുത്തച്ഛന്റെ സ്നേഹം പകർന്നു നൽകിയത് വാല്മീകിയാണ്. മഹാഭാരതകഥയിലെ മേനകയാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ശകുന്തളയെന്ന പെൺപൈതലിനെ കണ്വമഹർഷിയാണു വളർത്തുന്നത്. മുഹമ്മദ് നബി ജനിക്കുന്നതിനു രണ്ടുമാസം മുമ്പേ ബാപ്പ മരിച്ചു. നബിക്ക് ആറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഉമ്മ ആമിനയും മരിച്ചു. ബാപ്പയുടെ പിതാവായ അബ്ദുൽ മുത്തലിബാണ് നബിയെ പിന്നീട് വളർത്തിയത്. എട്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അദ്ദേഹവും മരിച്ചു. പിന്നീട് പിതൃസഹോദരനായ അബൂത്വാലിബാണ് നബിയെ വളർത്തിയത്. മാതാപിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ടും അവരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടും അവരിൽ നിന്നകന്നും പാർക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴുമൊക്കെ ഈ പൈതങ്ങൾക്കു തുണയാകുന്നതും പിതാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു പരിപാലിക്കുന്നതും മഹാമനുഷ്യരാണ്.

ഭർത്താവിന്റെ അധികാരത്തെയും നിലയേയും സംബന്ധിച്ച് യഹൂദമതത്തിനുള്ളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ധാരണകളുടെ തകിടംമറിയലും ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രതിശ്രുതവധുവായ മറിയം ഗർഭിണിയാണെന്നറിഞ്ഞ് അവളെ രഹസ്യമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ആലോചിക്കുന്ന യൗസേഫ് ദൈവദൂതവചനം ശിരസാവഹിച്ച് മറിയത്തെ ചേർത്തുനടത്തുന്നു. ഗീതയുടെ 'ചരിത്രത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പ്' എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലെ 'തിരുപ്പിറവി' എന്ന കവിതയിൽ ജോസഫ് അവളെ ചേർത്തു കൊണ്ടപ്പോൾ മേരി ആലിലപോലെ വിറച്ചില്ലെന്നും മഞ്ഞുപോലെ ഉരുകിയെന്നും കാരുണ്യക്കടലിനു ജന്മം നൽകിയെന്നുമാണ് എഴുതുന്നത്. അധികാരഭാവം തെല്ലും തീണ്ടാത്ത പരിലാളനയുടെ സുഗന്ധമാണ് ജോസഫ് തന്റെ അസാന്നിധ്യസാന്നിധ്യത്തിലൂടെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നത്.

ലോകഗത്യാ ഉള്ള സാമാന്യ നിരീക്ഷണങ്ങളെയും അധികാരബന്ധിയായ നിയമാവലികളെയും ഉല്ലംഘിക്കുന്ന നീതിപൂർവമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെ ഹരിതാഭമാക്കുന്നതെന്ന പാഠം ജോസഫ് എന്ന നീതിമാനായ മനുഷ്യൻ നമുക്കു മുമ്പിൽ തുറക്കുന്നു. അഹംബോധത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും അഴിയലിന്റെ പുതുവായന കൂടി ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ മഞ്ഞുവീണ നടവഴികളിൽ ആ ജ്ഞാനമനുഷ്യന്റെ തോളിൽ ചാരിയ കന്യകാമറിയവും കൈകളിലിരിക്കുന്ന ഉണ്ണിയേശുവും നമ്മെ നോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുന്നു. സനാഥത്വത്തിന്റെ നിറകൺചിരി ! ◎

ഇതൾ - 6

ഫാ. നോബിൻ ഫിലിപ്പ്

സർവ്വജനത്തിനുമുള്ള മഹാസന്തോഷം

ഡിസംബർ 25 - ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന അനുഗ്രഹമായി മഹാസന്തോഷമായി ക്രിസ്തുമസ്സ് വീണ്ടും വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്തും ഏതും ആഘോഷമാക്കി മാറ്റുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ഇന്നുള്ളത്. പക്ഷേ ക്രിസ്തുമസ്സ് രാവിന്റെ സന്തോഷത്തിനും ആഘോഷങ്ങൾക്കും മങ്ങലേറ്റിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാലാവസ്ഥ പോലും വിപരീതമായി മാറുന്ന ധനുമാസത്തിന്റെ കുളിര് കരോൾ ഗാനത്തിലെ വരികൾ മാത്രമായി അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു കാലത്തിലേക്കും ഇനി അധിക ദൂരമില്ല. പിറവിയുടെ അർത്ഥവും സന്ദേശവും ഉൾക്കൊള്ളാനാവാതെ ഏറ്റെടുക്കാതെയുള്ള ആഘോഷം നമ്മെ മടുപ്പിക്കുന്ന ഒരു അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ വിരസതയിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. ബേത്‌ലഹേമിലെ പുൽക്കൂടിനുള്ള വലിയ പ്രത്യേകത അതുവരെയുള്ള എല്ലാ അതിർവരമ്പുകളും ലംഘിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ, പങ്കിടലിന്റെ, സമഭാവനയുടെ, സമത്വത്തിന്റെ നേർസാക്ഷ്യമാണവിടം. അവിടെ സ്വർഗ്ഗീയരും ഭൗമികരും ഉണ്ട്, സമ്പന്നരും ദരിദ്രരുമുണ്ട്, ജ്ഞാനികളും നിരക്ഷരരും ഉണ്ട്, അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും ഇടമുള്ള ഒരിടം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പുൽക്കൂടല്ലാതെ മറ്റെവിടെയാണ്. പക്ഷെ ഇവിടെ നിൽക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ഗുണം നിന്നിൽ കണ്ടെത്തപ്പെടണം, നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹം. ലോകത്തിലേക്കും വച്ച് ഏറ്റവും വിലകൂടിയ ക്രിസ്തുമസ്സ് സമ്മാനം മറ്റൊന്നുമല്ല, സ്നേഹമാണ്. കാപട്യമില്ലാത്ത, നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹം. മാർ ക്രിസോസ്റ്റോം തിരുമേനി പറഞ്ഞ ഒരു കഥ രസകരമാണ്. അമ്മായിയമ്മയും മരുമകളും ഒരു വീട്ടിലാണ് താമസം. എന്നാൽ ഇവർ തമ്മിലുള്ള വഴക്കു നിമിത്തം വീട് ഒരു യുദ്ധക്കളമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ അമ്മായിയമ്മ മരിച്ചു. മരണമറിഞ്ഞ മരുമകൾ അലമുറയിട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരും പറഞ്ഞു, നമ്മൾ വെറുതെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു അവർ നമ്മിൽ വഴക്കായിരുന്നു എന്ന്. അന്ത്യചുംബനവേളയിൽ മരുമകൾ അമ്മായിയമ്മയെ നിർത്താതെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചടങ്ങുകളെല്ലാം തീർത്ത് പെട്ടി കുഴിയിലേക്ക് ഇറക്കാൻ നേരത്ത് ബന്ധു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു "കൊളുത്തിടണോ?". ആരോ പറഞ്ഞു വേണ്ടാ ചുമ്മാ അടച്ച് അതിന് മുകളിൽ മണ്ണിട്ടാൽ മതി. ഇതു കേട്ട മരുമകൾ ചാടി എണീറ്റിട്ട് ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "കൊളുത്തിട്ടേക്കണേ, വെറുതെ റിസ്ക്കെടുക്കേണ്ട."

നമ്മിൽ പലരുടേയും പരസ്പര ബന്ധങ്ങൾ ഇതുപോലെയാണ്. എന്നാൽ ഇതിന് തിരുത്തുണ്ടാകേണ്ട കാലമാണിത്, ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലം. അതിനായി നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

Wish you all a Merry Christmas! ◎

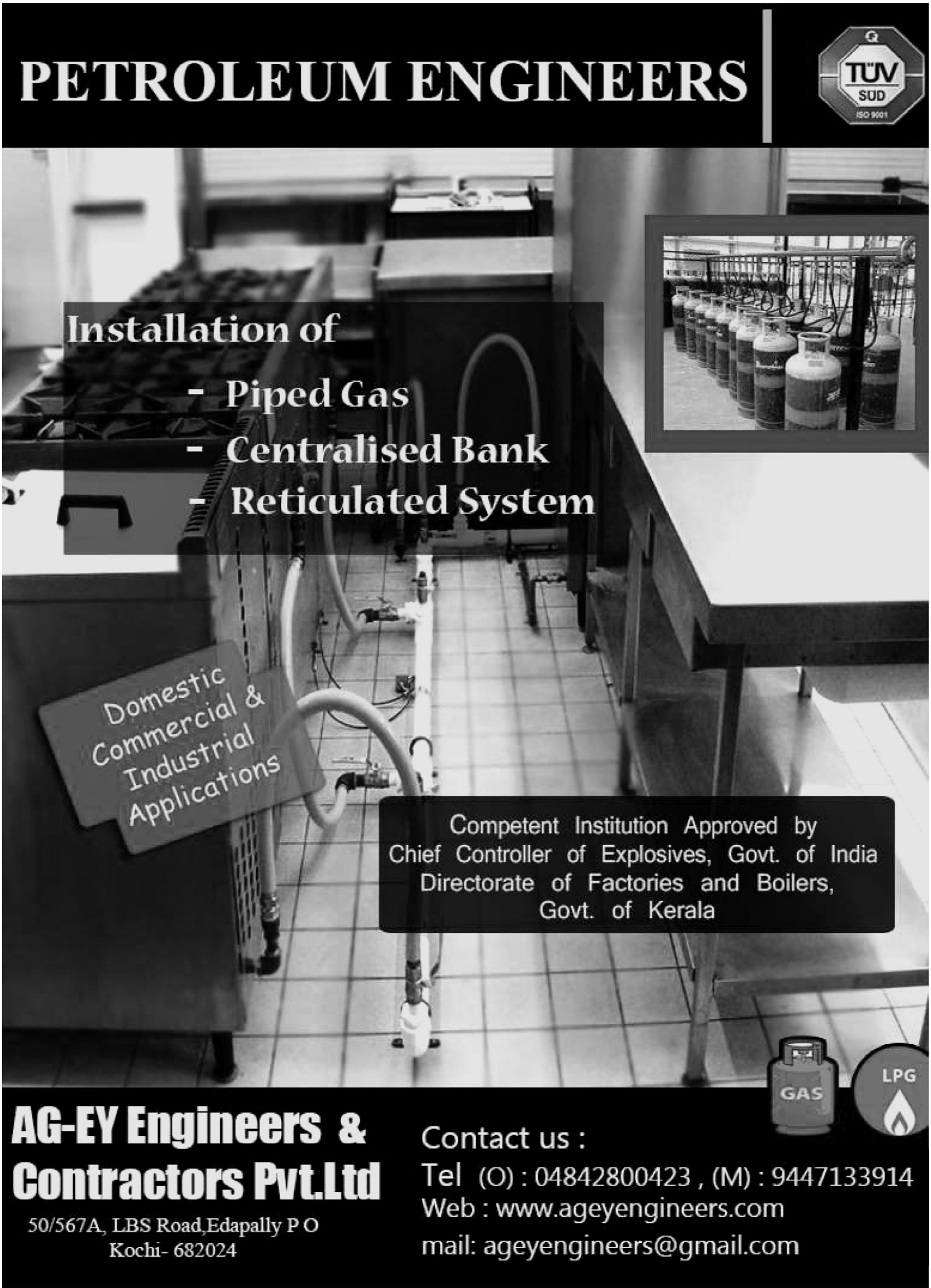
PETROLEUM ENGINEERS
TÜV SÜD
ISO 9001
Installation of
- Piped Gas
- Centralised Bank
- Reticulated System
Domestic
Commercial &
Industrial
Applications
Competent Institution Approved by
Chief Controller of Explosives, Govt. of India
Directorate of Factories and Boilers,
Govt. of Kerala
GAS
LPG
AG-EY Engineers &
Contractors Pvt.Ltd
50/567A, LBS Road,Edapally P O
Kochi- 682024
Contact us :
Tel (O) : 04842800423 , (M) : 9447133914
Web : www.ageyengineers.com
mail: ageyengineers@gmail.com

വിചാരദീപ്തി

തോമസ് ഏബ്രഹാം

പ്രത്യാശയുടെ പ്രകാശം

യേശുവിന്റെ ജനനം ലോകജനതയുടെ തെളിഞ്ഞ മനസ്സിന്റെ പ്രകാശധാരയായത് ദൈവപുത്രന്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആഗമനമെന്ന സത്യം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്. പല ദൈവങ്ങളുടെ അവതാരങ്ങൾ നമ്മൾ വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ ദേവന്മാരെപ്പറ്റി ഗൂഢാർത്ഥകഥകളിൽ (myths)ക്കൂടിയാണെങ്കിൽത്തന്നെയും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വരച്ചുകാണിക്കുന്ന ചിത്രം അവരുടെ അവതാരങ്ങൾ ലോകജനതയ്ക്കു നന്മകളും സന്തോഷവും ചൊരിയുകയും, ദുഷ്ടമനസ്സുകളെ സന്മനസ്സുകളാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും, ലോകത്തു നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിന്മകളെ അകറ്റി ദൈവികചിന്തയുണർത്തുകയും, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞ് ആരാധിക്കുവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയാണെന്നുള്ളതാണ്.

വിവിധ മതങ്ങളിൽ പുരാണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന അവതാരങ്ങളിൽ

നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതചര്യകൾ. സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും വഴികളിലൂടെ ദൈവത്തെ കാണിച്ചുതരുന്ന അനുഭവം. ദൈവം പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന് നമുക്കറിയാം. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ, പ്രത്യേക രൂപമില്ലാത്ത ശക്തൻ. പഴയനിയമ കാലഘട്ടത്തിലെ ദൈവ വെളിപാടുകളിൽ നിന്ന് ഒരു വ്യത്യസ്തത യേശുക്രിസ്തുവിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന ദൈവം ശിക്ഷകൾ നൽകുമെന്നും പീഡനങ്ങൾ നൽകുമെന്നും പല മതങ്ങളുടെയും ദൈവാവതാര കഥകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിലുള്ള കാറും കോളും പ്രളയവും തീപ്പടർപ്പുകളും യുദ്ധവും രക്തബലികളും ഇല്ലാത്ത സമാധാനത്തിന്റെ ശബ്ദം ഒരു ദൈവാവതാരമാകുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ ഏകദൈവത്തിന്റെ നിയോഗമാകുമ്പോൾ അതുവരെ വെളിപ്പെട്ട ദൈവാവതാരങ്ങളുടെ നരകഭയപ്പെടുത്തൽ മാറുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശം അനുഭവിക്കാനിടയാക്കുന്ന സ്നേഹദൈവസാമീപ്യം മനുഷ്യരാശി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാണ് ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹസ്പർശം. മറ്റ് ഏതൊരു അവതാരങ്ങളെക്കാളും ഒരു ശുദ്ധനിയോഗം. ദേവന്മാർ ദുഷ്ടസന്തതികളെ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരുക്കൂട്ടുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെയും വഞ്ചനയുടെയും കൊലപാതകത്തിന്റെയും പാതകൾ പുരാണങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിൽ കരുണാമയനായ ദൈവത്തെ കാണുന്നു. ആഡംബരമില്ലാത്ത ലളിതമായ ജീവിതം. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന് ദൈവത്തിങ്കലേക്കു അടുക്കാൻ മനുഷ്യനെ സ്നേഹിച്ച്, പ്രപഞ്ചത്തെ സ്നേഹിച്ച്, പാപവിമുക്തനായി ദൈവലോകജീവിതം നേടാനിടയാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ദൈവനിയോഗമായിരുന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഹലോകവാസം. പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും രോഗങ്ങളും അധികരിച്ച് മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ മനസ്സിനു സന്തോഷവും ധൈര്യവും ആർജ്ജിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള മാർഗ്ഗവും അതു പഠിപ്പിക്കുന്നു.

'ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുമ്പേ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവനും തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനും മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുംവേണ്ടി തിരുമനസ്സായ പ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വിശുദ്ധ റൂഹായിൽ നിന്നും ദൈവമാതായ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമ്മിൽനിന്നും ശരീരിയായിത്തീർന്ന് മനുഷ്യനായി പൊന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ ദിവസത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടി കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു കഷ്ടമനുഭവിച്ചു മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാം ദിവസം ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കരേറി തന്റെ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നവനും ജീവനുള്ളവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിപ്പാൻ തന്റെ വലിയ മഹത്വത്തോടെ ഇനിയും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും തന്റെ രാജ്യത്തിന് അവസാനമില്ലാത്തതുമായ യേശുമഹിഹാ ആയ ഏക കർത്താവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.' ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപ്രമാണ ഭാഗമാണിത്. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒന്നാണെന്നു നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ ലോകത്തിലേക്ക് യേശു എന്ന പൂർണ്ണമനുഷ്യനായി കടന്നുവന്ന പൂർണ്ണ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരാനുള്ള കൃപ സർവശക്തൻ നമുക്കു നൽകട്ടെ. യേശുവിന്റെ ജനനം പ്രത്യാശയുടെ സന്തോഷമായി മനസ്സിൽ നിറയട്ടെ. ◎

Insights

Dr. Thomas Philip

The Joy and Assurance of Christmas

It's that time of the year again. December is, perhaps, the most joyous month of the year throughout the world. The reason? Christmas, the birth of Jesus Christ, is celebrated during this month. The world gears up to this great event by the middle of November, and churches, shopping malls, streets, and houses reverberate with Christmas music, and glow with colourful decorations. Candles, Christmas Trees, Christmas Stars, Manger scenes, Turkey dinners, Cakes and other goodies are everywhere, promising a joyous and wonderful time for most kids and grown-ups alike. Yet, for some people Christmas can also be a time of great sorrow. They might not have that extra money they need, to buy gifts for their children, family and friends. They might have lost a loved one during that same year, and many may be saddened at Christmas time when they think about a loved one who won't be able to come home this Christmas for one reason or the other. Yet, Christmas can become a season of great joy and assurance.

What is there to celebrate? The birth of a child? What is so special about the birth of this particular child?

For four hundred years, nothing new was added to the Bible, which began with the Pentateuch, and ended with Malachi. The prophets fell silent. During this time, Middle Eastern empires rose and fell, and the tiny nation of Israel suffered under the domination of greater powers like Greece and Rome. And then something momentous happened. A baby was born – a baby unlike any who had ever come before.

The Bible tells us that God, in His infinite mercy and love, sent His only begotten Son, Jesus, to planet earth in the form of a tiny baby, to be born of a virgin, to grow up in a small village, just like any other kid of that region, but ultimately to redeem fallen Man from his sins, and to be reconciled with God. Jesus was God's greatest gift to mankind, totally undeserving and too wonderful to comprehend.

Pagan societies of history found inspiration by looking back to their ancient glories and their legends of a "golden age". Jewish prophets, however, through their inspired prophecies introduced a revolutionary idea that the "golden age" lies in the future and will begin when their Messiah-King comes to Earth.

The angel Gabriel instructed Joseph and Mary to name the Son of God 'Jesus', for he was to save people from their sins. Centuries before, the prophet Isaiah had

foretold that this child would be Immanuel, meaning “God with us”. Out of many hundreds of prophecies concerning the promised Messiah, some four dozen are quite specific as to the place of birth of this holy Child, his predecessor who would make ready a way for Him, his entry into Jerusalem on a colt, his betrayal by a friend, the exact amount for which he would be betrayed, his torture, the piercing of his hands and feet, his burial, and resurrection.

Grant Jeffrey, a Bible scholar, took just eleven of the most specific prophecies about Jesus’s earthly life, assigned probability values which were very conservative and calculated that the combined probability of all this happening in one life is equal to one chance in 10^{19}. In other words, there is only one chance in 10 billion times a billion that the prophets could have accurately predicted these eleven specific prophecies by chance alone, which is virtually impossible. When we consider all forty-eight of the specific Messianic prophecies, the odds against any one life fulfilling these predictions by chance alone are simply astronomical.

To see just how “lucky” the biblical prophets had to be to predict those eleven significant events, imagine that someone dropped a diamond ring from a plane somewhere over one of the oceans. You enter a bet that you can locate it with just one try, using a long line and a fishhook. You can wander over earth’s oceans (197,000,000 square miles of surface) in your boat for as long as you like. When you feel lucky, stop, drop the line and try to hook the diamond ring which is lying thousands of feet below you on the ocean floor. You only get one try.

Your odds of finding the lost ring are roughly equal to the odds against the biblical prophets correctly predicting those eleven specific details in the life of Jesus Christ, the promised Messiah.

The great prophet Isaiah, transfixed by the Spirit of God, reveals much about the character of Jesus Christ, the Messiah. In Isaiah 9: 6-7, we read, “For a child is born to us, a son is given to us. The government will rest on his shoulders. And he will be called: Wonderful Counsellor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace. His government and its peace will never end. He will rule with fairness and justice from the throne of his ancestor David for all eternity.”

It is the birth of this Holy Child of God that we celebrate during Christmas. And this Jesus symbolizes ‘God with us’.

In 1994, two Americans answered an invitation from the Russian Department of Education to teach morals and ethics (based on Biblical principles) in the public schools, prisons, businesses, the fire and police departments and a large orphanage. About 100 boys and girls who had been abandoned, abused, and left in the care of a government-run program were in the orphanage. The

Americans related the following story in their own words:

‘It was nearing the holiday season, 1994, the time for our orphans to hear, for the first time, the traditional story of Christmas. We told them about Mary and Joseph arriving in Bethlehem. Finding no room in the inn, they went to a stable, where baby Jesus was born and placed in a manger. Throughout the story, the children and the orphanage staff sat in amazement as they listened. Some sat on the edges of their stools, trying to grasp every word.’

‘Completing the story, we gave the children many things to build their own manger. The orphans were busy assembling their manger as I walked among them to see if they needed any help. All went well until I got to one table where little Misha sat. He looked to be about 6 years old and had finished his project. As I looked at the little boy’s manger, I was startled to see not one, but two babies in the manger. Quickly I called for the translator to ask the lad why there were two babies in the manger.’

‘Crossing his arms in front of him and looking at this completed manger scene, the child began to repeat the story very seriously. For such a young boy, who had only heard the Christmas story once, he related the happenings accurately – until he came to the part where Mary put the baby Jesus in the manger. Then Misha started to ad-lib. He made up his own ending to the story as he said, “And when Maria laid the baby in the manger, Jesus looked at me and asked me if I had a place to stay. I told him I have no mamma and I have no papa, so I don’t have a place to stay. Then Jesus told me I could stay with him. But I told him I couldn’t because I didn’t have a gift to give him like everybody else did. But I wanted to stay with Jesus so much, so I thought about what I had that maybe I could use for a gift. I thought maybe if I kept him warm, that would be a good gift. So I asked Jesus, "If I keep you warm, will that be a good enough gift?” And Jesus told me, “If you keep me warm, that will be the best gift anybody ever gave me”. So I got into the manger, and then Jesus looked at me and he told me I could stay with him – for always.

‘As little Misha finished his story, his eyes brimmed full of tears that splashed down his little cheek. Putting his hand over his face, his head dropped to the table and his shoulders shook as he sobbed and sobbed.’

The little orphan had found someone who would never abandon nor abuse him, someone who would stay with him – FOR ALWAYS. I believe that this is what makes Christmas a joy and an assurance.

So, look at Christmas in a new light this year. Christmas is a time of remembering God’s great love for us. It can be a time of healing and renewed strength. The joy, assurance and peace we receive will last all year long as we look to God to meet all our needs.

As long as Jesus is the reason for the season, Joy and Assurance are ours forever! ◎

www.kitchentreasures.in
നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?
ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കു.. നിറവും, സ്വാദും, മണവും മാത്രം ഒത്തുചേർന്നാൽ പരിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അറിയാൻ പറ്റുമോ?
ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മുളകുത്പാദന കമ്പനിയായ Synthite നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു കിച്ചൺ ട്രഷേർസ്, ശുദ്ധവും വിശ്വസിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതുമായ തികച്ചും 100% മുളകു പൊടി.
പതിനായിരമേക്കറിലധികം വരുന്ന കൃഷിഭൂമിയിൽ പ്രകൃതിദത്തമായി വളർത്തിയെടുത്ത് ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്തി, ശാസ്ത്രീയമായി തരംതിരിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത 100% മുളകുപൊടി ഡി-സ്ടോണിംഗ്, സ്റ്റെറിലൈസേഷൻ തുടങ്ങിയ ഉത്പാദന പ്രക്രിയകളും, എരിവും മണവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ട്രിപ്പിൾ ലേയർ ഫ്ളേവർ ലോക്ക് പാക്കിംഗും നിങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു മറ്റെന്തിനെക്കാളും മികച്ച രുചിയും നിറവും.
HACCP, BRC, ISO 22000 എന്നിങ്ങനെയുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾക്കു പുറമെ അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിലെ സേവന പാരമ്പര്യവും, ലോകോത്തര ഗുണനിലവാരവും, കഴിഞ്ഞ 36 വർഷം തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചു വരുന്ന സ്പൈസസ് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച എക്സ്പോർട്ടർക്കുള്ള ബഹുമതിയും കിച്ചൺ ട്രഷേർസിന്റെ വിശ്വാസ്യതക്ക് സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്.
രുചിയേറും വിഭവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കൂ
നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനു നല്കു
കിച്ചൺ ട്രഷേർസിൻസിൻ
100% മുളകുപൊടി
WORLD'S LARGEST
CHILLI COMPANY
Synthite
THE WORLD BUYS FROM US SINCE 1972
KITCHEN TREASURES
100%
CHILLI POWDER
FLAVOR LOCK TECHNOLOGY
NO ADDED COLOR
STERILIZED FOR EXTRA GOODNESS
Also available Coriander, Turmeric, Kashmiri Chilli, Mustard Seeds and Black Pepper.
KITCHEN™
TREASURES
A world of 100%

Dr. Roy Verghese

The Gift of Christmas

God's gift to us at Christmas was in God's mind well before the world and the universe came into being. God being all knowing, knew ahead of time that His most important creation, namely man, would turn against Him and commit sin. He knew that man would be lost for ever, if He did not provide for the redemption of mankind. Hence God provided for that through the life, death and resurrection of Jesus. Therefore: **The Bible calls Jesus the Lamb of God slain before the foundations of the world were laid.**

God does not force any one to accept Him or His provision of salvation. Having provided a way for us He proclaims why He has done that. In **John 3:16** He says **"For God so loved the world that he gave his one and only Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life."**

God has very categorically said why He has paid such a heavy price to give us forgiveness and eternal salvation. The Bible says that he loves us so deeply that He gave His beloved son, in exchange for our lives. We are unable to comprehend the seriousness of the sins that we commit. Our God who is absolutely holy can never accept us with our sins. They have to be paid for, that we may be forgiven and released.

Sometimes people give multiple gifts inside a single package. As you open the first covering you see the first gift. But then you realize that there is more. As you unwrap the package further you see another gift. Then you unpack it further, you come to another one. Christmas is a gift that God has given us. As you receive and unwrap it, you see several gifts in that single big gift.

1. The first gift is the gift of forgiveness.

The first gift that is given to us is forgiveness. All of us know how often we have said, done or thought of evil things against our neighbours or our loved ones or against God himself. Sometimes we have totally ignored God and done things that we know we should not be doing. When we come to God in repentance He forgives us and erases all record of that sin from our account for ever. God will never again bring it up. In Romans 3:23-24 we read **"for all have sinned and fall short of the glory of God, and all are justified freely by his grace through the redemption that came by Christ Jesus." But the catch here is that for this to happen we should have accepted what Jesus has done for us and should have accepted Jesus as our Lord and saviour.** The forgiveness that we are offered is undeserved, instantaneous and permanent. God leaves that decision to

us–do we want it, are we ready to trust God and His offer – the choice is ours.

2. **The second gift is the gift of strengthening.**

Philippians 4:13 **"I can do all this through him who gives me strength."** When we accept God's offer of salvation and the new life He offers, God knows that by ourselves we will never be able to live it. How well Paul knew that. But he found that along with salvation God also gives us the strength, the wisdom and the ability to do what God expects of us. When we live a Christ like life we see the truth of what Jesus said in John 15:4 **"Remain in me, as I also remain in you. No branch can bear fruit by itself; it must remain in the vine. Neither can you bear fruit unless you remain in me."** God places us in Jesus's life, and we need to consciously remain there so that we can successfully live the Christian life. That is what Jesus meant in John 17:20-24. **"My prayer is not for them alone. I pray also for those who will believe in me through their message, that all of them may be one, Father, just as you are in me and I am in you. May they also be in us so that the world may believe that you have sent me. I have given them the glory that you gave me, that they may be one as we are one - I in them and you in me–so that they may be brought to complete unity. Then the world will know that you sent me and have loved them even as you have loved me. Father, I want those you have given me to be with me where I am, and to see my glory, the glory you have given me because you loved me before the creation of the world."** Surely one day, we will see His glory.

3. **The third gift is the gift of heaven.**

In Hebrews 2:10 we read **"and it was right and proper that God, who made everything for His own glory, should allow Jesus to suffer, for in doing this, he was bringing vast multitudes of God's people to heaven, for His suffering made Jesus a perfect leader, one fit to bring them into their salvation."**

This was his greatest gift, that for all eternity we will be with God and we wiil be like Him. What an assurance, what a great thing to hope for!

Young Billy was acting as the inn keeper in his school's nativity play. On the final day he was on the stage. Mary and Joseph come on to the stage and Joseph pleads with Billy the inn keeper saying "my wife is pregnant and will deliver a baby soon. Please give us a room to stay." Billy said there is no room at all in the inn and Joseph and Mary sadly turn to walk away. But young Bill's heart was so touched by the sorrow of the moment, he cried out "Joseph come back, Joseph come back, you can have my room!!"

In a real sense that is what God is offering us as we turn our backs on God and start to walk towards hell and damnation – COME BACK, COME BACK, THERE IS ROOM IN HEAVEN FOR YOU IF ONLY YOU WILL ACCEPT MY OFFER. Are you listening, will you come back to this loving father who waits eagerly for your return during this Christmas season? ◎

Gleanings

Dr. Raju K. John

The Role of Women in Biblical Israel

(continued)

Women played a prominent role in the context of family life, first as mother and second as wife. The mother's authority was exercised in the household. Sara cast out Hagar and her son Ishmael even though it was not to Abraham's liking (Gen. 21:10). The Shunammite woman did not consult or seek permission from her husband before deciding to extend kindness and hospitality to Elisha (2 Kings 4: 8-10). Women decided on the child's name. Accordingly, we find Leah and Rachel deciding on the names of their children. When Hannah was blessed with a male child, it was she, not her husband Elkanah, who named the child Samuel and offered him as Nazirite to the service of Yahweh (1 Samuel 1: 11-28).

There was no formal schooling system in ancient Israel. Therefore the Israelite family played a vital role in the education and socialisation of its members. The care, discipline and training of young children were the responsibility of the mother.

The sons, as they grew up, came under the tutelage of their father who apprenticed them in farming, shep-herding, and non-specified crafts. Accompanying the father in such activities as warfare and hunting, they learned how to handle weaponry – the bow, sling and sword. The mother was the daughter's primary teacher. Besides the religious duties, daughters would learn domestic chores required to run the household. Daughters also shared the duties at harvest time. Besides raising children, women were responsible for providing food and clothing. They engaged in crafts that could be managed while caring for the children, such as basketry, spinning and weaving tapestries and mats. Women drew water for the needs of both the household and the livestock. Outside the household chores, they worked in the fields and tended the flock. The famous description of the ideal wife in Proverbs 31 : 10 - 29 concerns the variety of women's roles in the household, especially their economic role.

Women participated in the daily activities of the community including worship. Biblical writers describe women as dancing, singing and playing musical instruments. Women participated in the harvest festivals and shared in the sacrificial meals.

Frequently parents and children of both genders took part together in the domestic chores. David was a shepherd

(1 Sam. 16:11). Rachel tended her father Laban's sheep (Genesis 29:9).

There are notable examples of women who served in less traditional roles. Deborah was a judge. Huldah was a prophet. Then there is the medium at Endor.

Even prostitution seems to have been tolerated in the society. Biblical writers are ambivalent about it and the laws are inconsistent. Rehab was a prostitute before her marriage to Salmon. So was Goner, the wife of Prophet Hosea. The story of Tamar who impersonated as a prostitute to seduce her father-in-law Judah in order to claim her levirate rights is well known.

A woman's life as widow was not easy in ancient Israel even though the Lord commanded the Israelites to take special care of the widows among them. A widow remained outside the normal social structure of the community and therefore could be easily victimised and quickly reduced to destitution. There may have been many widows because of age differences at the first marriage, since men usually married later in life and were therefore considerably older than the wives. Without male protection the widow found it hard to survive; her position in the community was considered inferior. A widow was set apart by her distinctive dress. However a widow was free to remarry and derive security from the levirate legislation. A widow without an adult son could also inherit the property of her deceased husband.

The legal system of the patriarchal society placed women at a distinct disadvantage. Before marriage the woman was subject to her father; in his absence, to an older brother; and after marriage, to her husband. Laws of inheritance worked to her detriment too. According to Israel's patrilineal system, only males could inherit property, because it was passed from father to son. If the father left no sons, the real estate was inherited in the first instance by his daughters who were then obliged to marry within the circle that perpetuated the father's name.

In the region of the Middle East known as the Levant which consists of the present day Israel, Palestine and Syria, a combination of farming and pastoralism was typical of village economies from the Neolithic period to the present. Families lived together in villages where they farmed while some members tended the flock. The laws, customs and traditions governing the family might have evolved to meet the demands of such an agropastoral society. Such a family system could have led to the subjugation of women as happened in many Semitic societies. At home, in ancient India, the society came to be governed by Manusmrithy which held that a woman does not deserve to be free and that she should be under the protection of either the father, the husband or the son at different stages of her life. Such a degeneration did not happen in the Jewish society.

(continued on page 33)

Dr. Annie David

"TO THE LOST SHEEP OF THE HOUSE OF ISRAEL"

When the Canaanite woman followed Jesus pestering him to heal her daughter, Jesus said that he was sent only "to the lost sheep of the house of Israel" (Matt. 15:24). The primary purpose of the Incarnation was the salvation of Israel; Jesus was greatly concerned about 'the lost sheep' among God's chosen people. The Church is a community of God's chosen people; each parish is a unit of this larger community. Every parish has its 'lost sheep' - members who come to church for the Sunday morning worship just because traditionally their families have done this for generations; the Sunday morning worship does not have any other significance for them. Of course there are other 'lost sheep' both inside and outside the Church. But I have often felt that our primary concern should be for those who do come to church but do not find any special significance for the service they attend at the church.

Why did Jesus institute the Holy Communion before he went forth to his death on the Cross? He took the bread, blessed it and gave it to his disciples saying that it was his body. Likewise he took the wine, blessed it and gave it to his disciples saying that it was his blood. The disciples partook of the body and blood of Christ. The life of Christ thus flowed into his disciples, and they became sharers with him in his life. This is what unified them into one living body. When we celebrate the Holy Eucharist in the church, we should relive the experience of the institution of the Holy Communion by Jesus during his last supper with his disciples. There are people who ask why we should go to church – whether it isn't enough to sit at home and pray. We do not celebrate the Holy Communion at home, do we? Jesus gave us the instruction that we should do it in his memory every time we came together to worship as a community. The celebration of the Holy Communion in the church should mean to us the sharing of Jesus's life with him, our oneness with him, and our oneness as the Church, the body of Christ. Unless we have this experience within us every time we attend the Communion service in the church, our church going has no significance. We do not become part of the unified body of Christ. Unless the church -going community has this experience, they are not going to attract the non-church-going people inside and outside the Church towards Christ. God became incarnate in Jesus in order to find and save us, 'the lost sheep' inside the Church so that we are enabled to fulfil the mission of the Church. During this Christmas, may the Blessed Babe of Bethlehem be born in our hearts! A Blessed Christmas to everyone, and a Happy New Year too!

◎

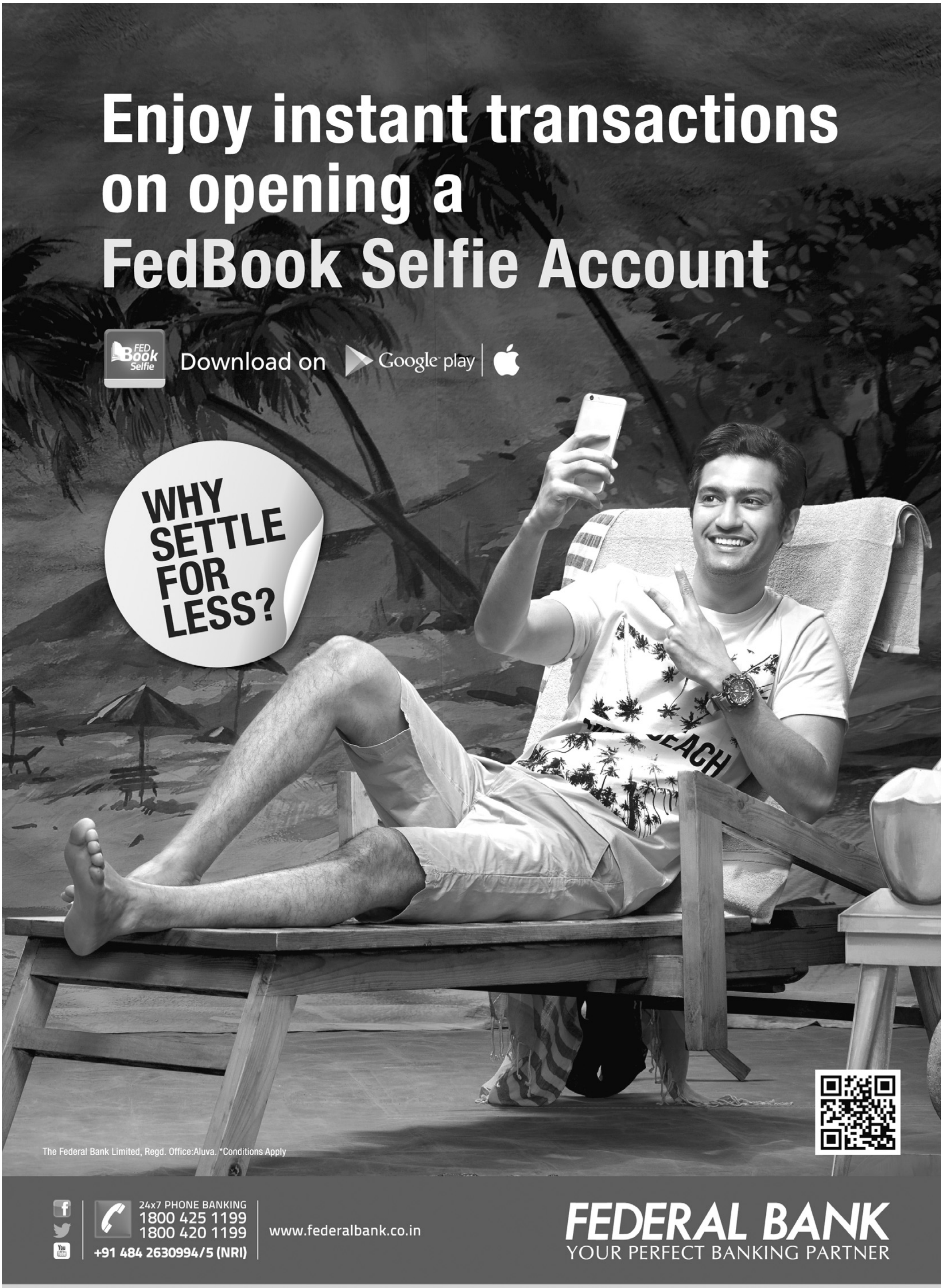
Enjoy instant transactions on opening a FedBook Selfie Account
FED Book Selfie
Download on Google play
WHY SETTLE FOR LESS?
The Federal Bank Limited, Regd. Office:Aluva. *Conditions Apply
24x7 PHONE BANKING
1800 425 1199
1800 420 1199
+91 484 2630994/5 (NRI)
www.federalbank.co.in
FEDERAL BANK
YOUR PERFECT BANKING PARTNER

Reflections

Leela Kuruvilla

CELEBRATE CHRISTMAS BY GIVING ROOM FOR GOD

Christmas is a time we are all looking forward to. By December 1st itself, the celebrations start and we put up Christmas trees and lights.

I had the blessed opportunity to witness the White Christmas in Canada. It was indeed a white snowy Christmas, with snow and ice all around.

The trees were all covered with white snow, the roads were a white bed of snow, the Christmas decorations and Christmas trees placed outside the houses were all covered with white flakes of snow. It was indeed a great experience.

Wherever we are, Christmas is a time of celebration, and no doubt, it's a time of enjoyment, decorating our houses, cooking the best of dishes and sharing them with others, singing carols, visiting relatives, and above all, being together with our kith and kin. Let me share one thought... There were so many imperfections during that first Christmas... Why?

To name a few: Mary's tedious long journey in her pregnancy period, Jesus Christ's birth in a stable, the makeshift bed in the manger, on which Mary had to lay him after his birth, and even the timing of his birth during the census.

I have often wondered why the inn keeper never gave Joseph and Mary a place, why there were so many obstacles and testing for our Lord!

This reminds me of a play which was enacted by some small children during a Christmas celebration. In the play, Joseph and Mary come to an inn and ask if there is room for them. Two small boys dressed up as security guards standing in front of the inn tell them in a stern voice, "There is no place here". Mary, dressed up with cushions tied around her tummy to show that she was pregnant, and Joseph accompanying her with a sad face, go to the next inn. There also, two small boys stand on guard and they also have to say NO. They had nothing else to say. This was their daily practice and all of them acted well. On the final day, when the play was staged, Mary and Joseph came to the first inn asking for a room, the security said, "No, there is no place for you" and they went to the second lodge. There, when they asked, "Can we get a room... she is full term, it is urgent", the boy who was standing as the security said, "YES". There was perfect silence... the teachers in the back stage showed all possible signs and asked the boy to say, "NO," but he said

(continued on page 33)

ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ

യു.സി. കോളജ് ശാഖ, ആലുവ

ടെലഫോൺ : 0484 2603838, 2606491
Mob : 9496310982

താഴെക്കാണുന്ന നിക്ഷേപപദ്ധതികളും വായ്പാ പദ്ധതികളും ബാങ്കിൽ ലഭ്യമാണ്.

സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് നിക്ഷേപം	മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ പലിശ
ഹ്രസ്വകാല/ദീർഘകാല	ATM, BTM, Net Banking സൗകര്യങ്ങൾ
സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ	ഭവന വായ്പ
പ്രവാസി (NRE) നിക്ഷേപങ്ങൾ	വാഹന വായ്പ
റിക്കറിംഗ് നിക്ഷേപങ്ങൾ	വ്യാപാര വായ്പ
ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ	സ്വർണ്ണപ്പണയ വായ്പ
സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ	കാർഷിക വായ്പ

വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് മാനേജരുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

loudly, "YES, THERE IS PLACE IN MY HOUSE".

It was the innocence of that boy, that prompted him to say "yes". Today, how many of us can say "YES LORD, THERE IS ROOM FOR YOU IN MY HOUSE... AND IN MY HEART TOO". Our houses may be imperfect, our nature may be imperfect, but remember, even if we are imperfect, God's love for us is perfect – the gift of Jesus Christ to the imperfect.

People like us were part of His plan. Looking back, I realize that the imperfect circumstances Mary went through resulted in the gift of perfect love.

So, friends, this Christmas, let us forget the imperfections in our house, the imperfections in our society, or even in our country, and have an open heart to love each other. Through these 25 special days, let us try to correct ourselves, make a nice room within ourselves, and decorate it with prayers and gratitude. Just as we do our best to clean our houses and decorate all around with bulbs and stars, let us cleanse ourselves and decorate our minds with love and compassion.

The Lord is asking, "Can you be the manger?"

Once our manger is ready and we offer room for Him, He will surely come and abide in us. He is just outside, waiting for us to receive Him. After receiving HIM on this Christmas day, let us ensure to keep Him with us all through the New Year.

Wish you all a blessed Christmas and a prosperous New year. ◎

The Role of Women in Biblical Israel

(continued from page 28)

Women had their freedom, but within limits set by economic considerations and the requirements of motherhood. They received respect and recognition for their contributions to family and society. But these do not find a place in the Bible because the Bible was written and compiled by males who had no special interest in women's roles. They focussed principally on the male aspects of life, such as warfare, governing, economy and worship, in which women were not directly involved or to which they contributed only minimally.

The roles played by men and women in biblical Israel were reflective of the division of labour demanded by an agropastoral society and not of any positive discrimination against women. But, this does not mean that women enjoyed the same status as men in the society. By the time we reach biblical times, gender equality - whatever little of it - envisaged in the creation stories is seen to have been undermined to a great extent.

Ref: 1. Philip J. King and Lawrence E. Stager : Life in Biblical Israel

2. William Barclay : The New Daily Study Bible ◎

SOUKYA®

DR. MATHAI'S HOLISTIC HEALTH CENTRE

WELLNESS PROGRAMMES

- Stress Management
- Weight Management
- Anti-ageing
- Detoxification
- Rejuvenation
- Ayurveda Special

FEATURES

- 30 acre certified organic farm
- 25 luxurious rooms (Deluxe to Suites)
- 44 treatment rooms
- Fresh ovo-vegetarian cuisine
- Library
- Walking track
- Herbal garden (Over 200 medicinal plants)
- Guest from over 70 nationalities

MEDICAL PROGRAMMES

- Arthritis Management
- Cardiac Hypertension
- Diabetes Management
- Asthma Management
- Neuro-muscular disorders
- De-addiction

Awarded 'Best Wellness Centre' -Ministry of Tourism and
India's 1st NABH Accredited AYUSH Hospital for Ayurveda, Homeopathy, Yoga & Naturopathy

Soukya Road, Whitefield, Bangalore - 560 067. Tel: +91 80 28017000-08
Mob: +91 98453 74400 Email: info@soukya.com

Last Page

M.G. Kuruvilla

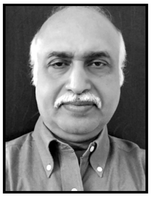

The Clouds.... My Teacher

When I said the storage space in my cell phone is full, someone advised me to store everything in the 'cloud'. I looked for clouds in the sky, and realised that 'this cloud is not that cloud'. The cloudless sky made me gloomy. There was only a dim light although it was not dark. A big patch of grey colour spread all over without a break. It appeared as if the sky was very sad.

Gradually some dark clouds invaded the grey. It looked as if it was going to rain. Initially what appeared like a sad face... without any glow... or the blessing of smile... looked like someone about to cry.

Next day, as I got out, it was very much the same sky...But beautiful silver clouds appeared against a bright blue background. I felt some relief...a smile came on my face...the sky was welcoming me...I was filled with a positive energy.

As time passed, I saw the sun retreating to the west. But the colourful decoration in the evening sky...the increasing red colour as the sun said bye...then darkness that pervades all on a sudden...the vacuum I felt till the artificial lights in the night erased the darkness...it was all amazing !!!

As I sat watching the sky, the sky started speaking to me about my life...the childhood days like the rising sun...the burst of energy and brightness as I grew...occasional diseases or accidents like a sudden onslaught of rain that dampers everything..some days without the shine on my face like the dull, grey sky...dark clouds invading my thoughts making me cry...it could be a drizzle or a torrent of tears depending on the cause of my grief...passing phases!

The next day... I will be ok... my face will once again shine with hope and happiness... my presence will give a positive energy to my friends... my smile will entertain and encourage them like the sun that hides and shines from behind the clouds...It's a time of satisfaction.

A day comes when the sun is about to set in my life as well... that evening sky will be colorful... with all that I gained... my health... my wealth... my achievements... my contributions and of course a few dark clouds...! Yes, the sun has to move on... It is time to set... the red colour increases ... all other colours fade... darkness prevails... there is a vacuum for a short time... till more lights fill the darkness or a new day breaks !

On the evening of this Christmas, let us move on with optimism. Let us welcome this New Year with all the blessings of a Happy Christmas. ◎

December 2019/Church Weekly/RNI No. 3216/1957
Registered No. KL/ALY/0029/2018-20
Licence No. KL/CR/ALU/WPP-01/2018-20
Licenced to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 10/-
Vol.73
Issue 12
Date of Publication : 15/12/2019

with best compliments from

MRF TYRES

Tyres with Muscle

124, Greams Road, Chennai - 600 006

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE